

Vljudno vas vabimo na otvoritev razstave fotografij
Meta Krese, ki bo v četrtek, 24. oktobra 2002,
ob 20. uri.

Razstavo je pripravila revija Emzin.

You are kindly invited to attend the photography
exhibition by Meta Krese. The exhibition opening
will take place on Thursday, Oktober 24, 2002
at 8 p.m.

The Exhibition has been organised
by Emzin – Arts Magazine.

Galerija Avla NLB, Trg republike 2, Ljubljana
24. 10. – 22. 11. 2002

Meta Krese
Sam kot pes

Razstava fotografij

produkcija: revija Emzin, tisk: Tiskarna Hren

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Sektor za korporativno in tržno komuniciranje, Šubičeva 2, 1520 Ljubljana
Direktor sektorja: Savo Dinjaški, koordinacija izvedbe razstav: Miranda Južnič, telefon: (01) 200 08 66, 200 08 71

Galerija Avla NLB

Meta Krese

"Eno z drugim", odgovori Meta Krese po kraško, čeprav ni s Krasa, vsem tistim, ki jo sprašujejo, kaj ji je bolj pri srcu: fotografiranje ali pisanje. Njene fotografije so velikokrat vezane na tekst, ponavadi najdejo svoje mesto v časopisih in revijah, na razstavah zelo redko. Še največkrat nastanejo mimogrede, brez velikih priprav, takrat, ko si zaželi, da bi

zaprla oči in podoba za vedno ohranila. Meta Krese je doštudirala agronomijo, magistrirala iz kulturne antropologije in se učila fotografije v Londonu v času, ko je delo v temnici še nekaj veljalo. Zdaj dela kot novinarka za nekatere slovenske časopise in revije, včasih se prebije tudi v tuje, s fotografijami je opremila več

knjig, poleg tega je urednica Fotografije, revije slovenskih fotografov. Fotografije Sam kot pes je posnela na potovanjih v bližnjih in daljnih deželah v različnih obdobjih. Psi niso glavni akterji na njenih slikah zato, ker bi bila strastna pasja ljubiteljica, temveč zato, ker je prepričana, da so iskrena podoba naše civilizacijske stopnje.

Da bi res lahko imeli veselje s psom, ni treba, da ga poskušamo vzgojiti v polčloveka. Zadostuje, da se človek prepusti možnosti, da postane na pol pes ...

Edward Hoagland, ameriški esejist

Prav zaradi prijateljstva z Meto Krese sem imel priložnost, da pazljivo sledim njeni fotografski poti že od samega začetka, saj je redkost njenih razstav marsikoga prikrajšala za to veselje in estetski užitek.

Na našo (in njeno) srečo je Meta pri svojem delu ostala zvesta najprimernejši fotografski obliki – črno-beli tehniki. To seveda ne pomeni, da je njeno ustvarjanje pri tem izgubilo izvirnost; prav nasprotno – črno-bela fotografija ji je do neke mere odprla pot do samostojnosti in neodvisnosti od masovnih medijev, ki so s svojimi komercialnimi zahtevami na žalost ugonobili že marsikateri fotografski talent. In če si v spomin priključem nepozabne podobe "človekovega najboljšega prijatelja", ki so prinesle slavo fotografu Elliotu Erwittu, ne morem mimo primerjave s fotografijami, ki jih Meta razstavlja. Prav tako, kot je Elliot za vedno upodobil različne osebnosti psov in njihovih lastnikov, tako je Meti in "njenim" štirinožcem uspelo pričarati kraje, za katere ne potrebujemo podnapisov, razlag ali turističnih vodičev. Dovolj je, da fotografijo pogledamo, pa že vemo, da smo nekje daleč in se pri tem niti najmanj ne obremenjujemo s povsem nepotrebnim podatkom, *kje* pravzaprav smo. Prerez skozi leta fotografskega dela od naključnih *snap-shotov* pa vse do pazljivo izbranih motivov daje razstavi še dodaten element brezčasnosti. In kaj več si lahko želi avtor-fotograf kot to, da se njegovo delo osvobodi spon časa in definicije prostora? Tako nam na ogled lahko ponudi nič več in nič manj kot – *Fotografijo* ... z veliko začetnico! Zato sem vesel, da ob tej razstavi Metino delo lahko spoznajo tudi drugi in ne kot do sedaj le privilegiran krog njenih prijateljev in znancev.

Arne Hodalič

